

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 8CoCsp/10/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4421203026
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 12. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Adriana Kálmánová, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2022:4421203026.2

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Adriany Kálmánovej PhD. a členov senátu JUDr. Vladimíra Novotného a JUDr. Denisy Šaligovej v právnej veci žalobcu: Intrum Slovakia, s.r.o., so sídlom Bratislava, Mýtna 48, IČO: 35 831 154, zastúpený advokátom JUDr. Ján Šoltés, so sídlom Bratislava, Mýtna 48, proti žalovanej: H. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom Y., Q. cesta XXX/XX, zastúpená JUDr. Peter Vachan, advokát s.r.o., so sídlom Žilina, Pavla Mudroňa 1191/5, IČO: 47 455 092, o zaplatenie sumy 1.510 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Nové Zámky č. k. 9Csp/63/2021-140 zo dňa 8. decembra 2021, takto

rozhodol:

Odvolací súd odvolanie žalovanej doručené súdu dňa 30.12.2021 o d m i e t a .

Žalobcovi priznáva proti žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu (100 %).

odôvodnenie:

1. V záhlaví označeným rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 1.510 eur, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne od 28.11.2018 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Žalobcovi súd priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, voči žalovanej. Rozhodnutie právne odôvodnil ustanoveniami § 1 ods. 1, § 9 ods. 2, § 7 ods. 1, § 11 ods. 1 zákona číslo 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, § 52 ods. 1, 2, 3 a 4, § 53 ods. 6, 9, § 565 a § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

1.1. V odôvodnení uviedol, že žalobca sa žalobou doručou tunajšiemu súdu dňa 28.06.2021 domáhal prostredníctvom právneho zástupcu žalobcu od žalovanej zaplatenia sumy 1.510 eur s príslušenstvom na tom skutkovom základe, že spoločnosť Všeobecná úverová banka, a. s. so sídlom Mlynské Nivy 1, Bratislava, IČO: 31 320 155, ako veriteľ uzatvoril so žalovanou ako dlžníčkou dňa 20.10.2015 zmluvu o pôžičke č. XXXXXXXX/XXXXXXXXXX s názvom „Zmluva o poskytnutí najľahšej pôžičky“, na základe ktorej poskytol žalobcu žalovanej bezúčelový spotrebiteľský úver vo výške 3.000 eur. Žalovaná sa zaviazala splácať úver v pravidelných 60-tich mesačných splátkach v sume po 86,55 eura a to až do celkovej sumy úveru vo výške 5.193 eur. Do podania žaloby žalovaná z uvedenej zmluvy uhradila spolu sumu 3.273,22 eura. Žalovaná porušila povinnosť splácať poskytnutý úver riadne a včas a dostala sa do omeškania s tým, preto ju žalobca listom zo dňa 26.09.2018 vyzval k úhrade dlžných splátok a poskytol jej za tým účelom dodatočnú lehotu na plnenie viac než 30 dní. Súčasne právny predchodca žalobcu žalovanú upozornil, že ak nedôjde aspoň k úhrade najstaršej omeškanej splátky, žalobca úver zosplatní. Žalovaná ani v dodatočne poskytnutej lehote dlžné splátky neuhradila, a preto právny predchodca žalobcu listom zo dňa 22.11.2018 oznámil žalovanej, že dňom 19.11.2018 úver zosplatnil na základe „Oznámenia o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru“. Celkový dlh žalovanej ku dňu podania žaloby predstavoval sumu 4.783,22 eura. Žalobca si v tomto konaní uplatnil zákonné úroky z omeškania, a to od 6-teho dňa nasledujúceho po oznámení o vyhlásení okamžitej splatnosti, lebo oznámenie bolo zaslané žalovanej obyčajnou listovou zásielkou, kde bežná doba doručenia je 5 dní. Ku dňu podania

žalobného návrhu mala žalovaná uhradiť žalobcovi sumu 4.783,22 eura podľa predloženého Prehľadu splátok a úhrad. Žalovaná uhradila ku dňu podania žalobného návrhu 3.273,22 eura, čo tvorí riadne splátky poskytnutého finančného plnenia. Žalobca si v konaní neuplatnil náklady, ktoré mu vznikli v súvislosti s vymáhaním pohľadávky podľa § 121 odsek 3 Občianskeho zákonníka, a tiež neuplatňuje zmluvnú pokutu vo výške 203,82 eura.

1.2. Súd mal vykonaným dokazovaním preukázané zo strany žalobcu, že z Notárskej zápisnice N 3283/2017, NZ 54215/2017, NCRIs 55029/2017 zo dňa 11.12.2017, že spoločnosť Všeobecnej úverovej banky, a. s., ako právny nástupca spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s. so sídlom Kežmarok sa zlúčila s obchodnou spoločnosťou VÚB, a. s.

- zo Zmluvy o poskytnutí najľahšej pôžičky zo dňa 20.10.2015 č. XXXXXXXX/XXXXXXXXXX súd zistil, že takúto uzatvoril žalobca spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. so sídlom v Kežmarku, IČO: 35 923 130 z titulu zlúčenia so spoločnosťou Všeobecná úverová banka, a.s., so sídlom Mlynské nivy 1, Bratislava, IČO: 31 320 155, ako právny nástupca vyššie uvedenej spoločnosti ako veriteľ, ktorý poskytol žalovanej ako dlžníkovi bezúčelový spotrebiteľský úver vo výške 3.000 eur a žalovaná sa zaviazala ako dlžníčka predmetný úver splácať pravidelnými 60-timi mesačnými splátkami po 86,55 eur vždy k 20. dňu v mesiaci pri fixnej ročnej úrokovej sadzbe 27 %, pri RPMN 27 %, priemernej hodnote RPMN 18,01 %, pri odplate 27 %, pri celkovej čiastke 5.193 eur, pri najvyššej prípustnej výške odplaty 27 %, s termínom prvej splátky splatnej 20.11.2015 a termínom konečnej splatnosti dňa 10/2020, s celkovými nákladmi spotrebiteľa 2.193 eur

- zo Štandardných európskych informácií o spotrebiteľskom úvere súd zistil, že takéto žalovaná podpísala a žalobca ako veriteľ, spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s., so sídlom Kežmarok, informoval podrobne žalovanú o všetkých podstatných náležitostiach a vlastnostiach spotrebiteľského úveru spolu s nákladmi spojenými so spotrebiteľským úverom, s podrobným matematickým výpočtom RPMN, úrokovou sadzbou s tým, že zmluva sa uzatvárala bez poistenia s výškou celkovej čiastky, ktorú bude spotrebiteľ musieť zaplatiť a so všetkým podstatným, čo tvorilo súčasť zmluvy o spotrebiteľskom úvere

- zo Súhlasu so spracovaním osobných údajov, Vyhlásenie klienta súd zistil, že žalovaná svojim podpisom podľa § 11 zák. č. 122/2013 Z. z. o ochrane osobných údajov udelila žalobcovi súhlas so spracovaním jej osobných údajov uvedených v zmluve, ako aj údajov o plnení jej zmluvných záväzkov na účely priameho marketingu, reklamnej a propagačnej činnosti. Okrem toho súhlasila, aby údaje žalovanej boli poskytnuté ovládajúcej osobe spoločnosti žalobcu ako aj osobám skupiny úzkymi vzťahmi žalobcovi. K predmetnému súhlasu so spracovaním osobných údajov žalovaná osobitne podpísala aj ďalšie písomné „Udelenie súhlasu v zmysle zákona o ochrane osobných údajov“ dňa 20.10.2015 sprostredkovateľovi spoločnosti FINANCE TRADING-CONSULTING, s.r.o. so sídlom Vranou nad Topľou

- z Informácie o RPMN a priemernej RPMN na príslušný spotrebiteľský úver súd zistil, že žalovaná pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere bola podrobne informovaná, aká bude ročná percentuálna miera nákladov k úveru s podrobným matematickým výpočtom a aká bude hodnota priemernej RPMN, touto listinou brala tieto skutočnosti na vedomie dňa 20.10.2015, čo potvrdila svojim vlastnoručným podpisom

- z informácie o finančnom sprostredkovaní súd zistil, že týmto žalobca preukázal podrobné informácie o sprostredkovateľoch spotrebiteľských úverov a bežných účtov. Túto informáciu žalovaná opäť brala na vedomie pred podpisom zmluvy o spotrebiteľskom úvere dňa 25.10.2015, čo potvrdila vlastnoručným podpisom

- z informácie podľa § 15 odsek 1 zákona č. 122/2013 súd zistil, že spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s., so sídlom Kežmarok, vykonávala finančného sprostredkovateľa v čase podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere so žalovanou

- žalobca z listín pod čl. 47, 48 preukázal, že právny predchodca žalobcu zisťoval podmienky financovania, teda počet splátok, mesačnú splátku, výšku pôžičky a podrobné údaje o klientovi - žalovanej k poskytnutiu spotrebiteľského úveru. Súčasťou tohto zisťovania bolo aj zistenie údajov zamestnávateľa žalovanej s výškou jej priemerného čistého mesačného príjmu, mesačnými finančnými výdavkami, inými mesačnými výdavkami, či jej zamestnávateľ vykonáva iné zrážky zo mzdy, kópiou občianskeho preukazu, kde boli potvrdené podrobné identifikačné údaje žalovanej platné ku dňu uzavretia podpisania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a žalobca preukázal listinným dôkazom z čl. 31, že si zabezpečil výpis u účtu žalovanej, ktorý mala zriadený u žalobcu o tom, že zo sociálnej poisťovne mesačne dostávala dôchodok vo výške 534,60 eur, ktorý pozostával z invalidného dôchodku vo výške 176 eur a z vdovského dôchodku vo výške 358,60 eur. Okrem toho na tento účet jej zamestnávateľ jej poskytoval aj mzdu, a to vo výške 533,72 eur. Žalobca preukázal na čl. 32 spisu, že si zabezpečil k

zistovaniu bonity žalovanej aj rozhodnutie Sociálnej poisťovne ústredia zo dňa 04.12.2014 o tom, že žalovaná poberá od 01.01.2015 invalidný a vdovský dôchodok

- z Predžalobnej upomienky zo dňa 26.09.2018 súd zistil, že ju žalovanej zaslal žalobca, kde jej oznámil, že eviduje k zmluve o úvere nedoplatok na splátkach v celkovej výške 259,65 eura, ktorú žiadal uhradiť bezodkladne na účet uvedený vo VÚB a.s., a to najneskôr do 05.11.2018, lebo pokiaľ nedôjde k úhrade splátky splatnej v mesiaci 07/2018 k tomuto dátumu, žalobca bude oprávnený úver zosplatiť. Žalobca preukázal, že žalovaná si predžalobnú upomienku neprevzala osobne do vlastných rúk, ale dňa 03.10.2019 ju prevzala za žalovanú jej matka

- z Prehľadu splátok a úhrad súd zistil, že akým spôsobom žalovaná splácala predmetný úver, koľko splátok zaplatila a skutočnosť, že sa dostala do omeškania so splátkou od 19.11.2018

- z Oznámenia o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 22.11.2018 súd zistil, že žalobca vyzval žalovanú na doplatenie splatných splátok a zároveň ju upozornil v zákonnej lehote na stranu možnosti splácať poskytnutý úver formou mesačných splátok. Z dôvodu, že dlžné splátky v lehote stanovenej v predžalobnej upomienke neuhradila riadne a včas, jej dlh z úverovej zmluvy sa stal splatným v celom rozsahu a dlžná čiastka ku dňu zosplatenia úveru bola v sume 1.927,32 eura. Žalobca zároveň vyzval žalovanú, aby uhradila predmetný dlh na účet spoločnosti VÚB a.s., v opačnom prípade si žalobca pohľadávku bude vymáhať súdnou cestou.

1.3. Zo zisteného skutkového a právneho stavu vyvodil súd právny záver, podľa ktorého spor posudzoval a rozhodoval v súlade so zákonom č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov a Občianskeho zákonníka, lebo strany sporu uzavreli dňa 20.10.2015 spotrebiteľský úver pod názvom „Zmluva o poskytnutí najľahšej pôžičky č. XXXXXXXX/XXXXXXXXXXXX“, na základe ktorej žalobcu ako veriteľ poskytol žalovanej ako dlžníčke spotrebiteľke bezúčelový spotrebiteľský úver v sume 3.000,- eur s bližšími podmienkami, ktoré súd vyššie oboznámil a žalovaná sa zaviazala predmetný úver vrátiť, a to pravidelnými 60 mesačnými splátkami po 86,55 eura vždy do 20. dňa v mesiaci. Predmetnú zmluvu súd posúdil, že je zmluvným typom s osobitnou právnou úpravou bližšie uvedenou v zákone č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, ktorý je k ustanoveniam Občianskeho zákonníka, s podrobnou úpravou spotrebiteľských zmlúv od 02.04.2010, predpisom lex specialis, s poukazom na ust. § 879f odsek 3, 4, OZ. Súd preto vzťah strán sporu konania posudzoval ako záväzok zo spotrebiteľskej zmluvy podľa § 52 a nasl. OZ, v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvného vzťahu a podľa zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvného vzťahu. Ex offio skúmajúc, či spotrebiteľská zmluva neobsahuje neprijateľné zmluvné podmienky, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, mal za preukázané, že išlo o zmluvu o spotrebiteľskom úvere, ktorú uzavreli strany sporu, lebo ju žalobca uzatváral ako dodávateľ a žalovaná ako spotrebiteľ

1.4. V zmluve si strany sporu dohodli podstatné náležitosti, a to, že veriteľ poskytne žalovanej ako dlžníčke úver za fixnú ročnú úrokovú sadzbu do splatnosti úveru 27 %, okrem toho si dohodli ročnú percentuálnu mieru nákladov vo výške 27 %, priemernú RPMN 18,01 %, odplatu vo výške 27 %, najvyššiu prípustnú výšku odplaty 27 % a celkovú čiastku, ktorú musí dlžník zaplatiť spojenú s úverom vo výške 5.193 eur a okrem toho celkové náklady spotrebiteľa v sume 2.193 eur. Zmluva spĺňala všetky zákonom stanovené podmienky, ktoré vyžaduje zákon č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, ako aj Občiansky zákonník.

1.5. V konaní bolo preukázané, že medzi stranami sporu bola dňa uzavretá zmluva o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXX/XXXXXXXXXXXX zo dňa 20.10.2015, kde si strany dohodli podmienky, práva a povinnosti vyplývajúce obom stranám z tejto zmluvy, a tiež v súlade s ostatnými článkami a bodmi zmluvy, ktoré predstavovali Všeobecné obchodné podmienky poskytovania úveru a podrobné zmluvné podmienky a išlo najmä o povinnosť žalobcu poskytnúť finančné prostriedky žalovanej podľa znenia zmluvy a povinnosť žalovanej finančné prostriedky vrátiť žalobcovi riadne a včas za podmienok dohodnutých v zmluve. Žalobca svoju povinnosť splnil, keď poskytol žalovanej finančné prostriedky podľa Prehľadu splátok a úhrad dňa 20.10.2015 v sume 3.000,- eur a žalovaná svoju povinnosť nespĺnila, lebo prestala splácať úver riadne a včas a bola vyzvaná žalobcom, aby zaplatila svoje omeškané splátky predžalobnou upomienkou a následne z dôvodu, že nezaplatila svoje omeškané splátky úveru právny predchodca žalobcu vyhlásil ku dňu 19.11.2018 mimoriadnu splatnosť úveru, čo oznámil žalovanej listom zo dňa 22.11.2018, a teda úver zosplatiť. K tomuto dňu žalobca evidoval úverovú pohľadávku žalovanej vo výške 1.927,07 eura. Súd z úradnej moci zistil, že žalobca ako dodávateľ splnil všetky zákonom dané podmienky podľa zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch účinného ku dňu uzatvorenia

zmluvy, ako aj v súlade s ust. Občianskeho zákonníka § 52 a nasledujúcich, lebo zmluvu uzavrel v písomnej forme, ktorá bola podpísaná zmluvnými stranami a okrem toho zmluva obsahovala všetky tie náležitosti, ktoré vyžaduje zákon o spotrebiteľských úveroch. Žalobca si v tomto konaní neuplatnil zmluvnú pokutu vo výške 203,82 eura a náklady spojené s uplatnením pohľadávky MP3 vo výške 41,84 eura.

1.6. Žalovaná namietala, že žalobca neuviedol, akým spôsobom bola overená bonita klienta v zmysle § 7 odsek 1 zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, lebo nepreveril alebo nezískal informácie o výdavkoch žalovanej na živobytie, ubytovanie, stravu, náklady na energie a preto pri uvádzanom príjme poskytol žalovanej úver v uvedenej výške, preto nepostupoval s odbornou starostlivosťou. Z týchto dôvodov považovala žalovaná predmetný úver s poukazom na § 11 odsek 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch za bezúročný a bez poplatkov. Súd sa s touto námietkou nestotožnil, pretože žalobca preukázal dostatočným spôsobom, že právny predchodca žalobcu pred uzavretím a podpisom zmluvy o spotrebiteľskom úvere zisťoval dostatočným spôsobom bonitu žalovanej, o čom preukázal listinné dôkazy a to jednak štandardnými európskymi informáciami o spotrebiteľskom úvere, ktorá informácia obsahovala podrobný rozbor zmluvy o spotrebiteľskom úvere, čo znamená presne aký typ zmluvy bude dlžník uzatvárať s veriteľom, informáciu o finančnom sprostredkovaní zo dňa 20.10.2015, kde žalovaná vyhlásila, že sa v dostatočnom časovom predstihu pred uzatvorením zmluvy o poskytovaní finančnej služby oboznámila s návrhom zmluvy a jej prílohy, ako aj s obsahom informácií o finančnom sprostredkovaní informácií, ktoré jej boli doručené. Vyhlásila, že porozumela charakteru a rizikám finančnej služby a zodpovedne prijala rozhodnutie týkajúce sa finančnej služby, a že bola dostatočne a podrobne informovaná o podmienkach a charaktere zmluvy. Žalobcu zisťoval údaje o žalovanej prostredníctvom údajov o jej zamestnávateľovi a výške príjmu a mesačných výdavkov žiadosťou z č. I. 47-48 spisu, a výpisom z účtu žalovanej (č. I. 31) zistil a preukázal súdu, že žalovaná má mesačne čistý príjem jednak od zamestnávateľa mzdu vo výške 533,72 eura a okrem toho mesačne poberala v tom čase invalidný a vdovský dôchodok vo výške 534,60 eura, o čom predložil žalobca aj rozhodnutie Sociálnej poisťovne ústredia. Svoje podrobné identifikačné údaje preukázala kópiou občianskeho preukazu. Údaje, ktoré boli v občianskom preukaze uvedené, spĺňali štandardné riskové podmienky, ktoré si veriteľ overuje pred podpisom zmluvy. Vzhľadom na predložené podklady žalovanej o jej mesačnom príjme ako aj výdavkoch spĺňali zmluvne stanovenú výšku mesačnej splátky. Je potrebné súhlasiť s názorom žalobcu, ktorý sa v tejto súvislosti vyjadril v tom smere, že žalobca nemá na dosah okolnosti, ktoré po podpise zmluvy znemožnili žalovanej riadne splácať úver a keďže žalovaná žalobcu ani právneho predchodcu žalobcu žiadnym spôsobom neinformovala o tom, že má určité problémy v súvislosti so splácaním úveru, právny predchodca žalobcu nemal žiadnu vedomosť o takejto skutočnosti. Rovnako žalovaná nepredostrela žalobcovi žiadosť o prípadné zníženie mesačnej splátky, ktorú by následne žalobca posúdil a dohodol by so žalovanou nové podmienky splácania. Vzhľadom na vyššie uvedené súd vyhodnotil skúmanie bonity žalovanej žalobcu za správne, lebo ju skúmal s odbornou starostlivosťou, tak ako to súd vyššie opísal. Tiež si overil počet úverov klienta v bankových a nebankových registroch a preto konal v súlade so zákonom o spotrebiteľských úveroch. Zároveň aj všetko preukázal listinnými dôkazmi. Právny predchodca žalobcu v čase poskytnutia spotrebiteľského úveru, ako aj v čase po ňom nezistil žiadnym spôsobom neschopnosť žalovanej plniť si zmluvne stanovené záväzky. Žalovaná riadne hradila predpísané splátky podľa prehľadu splátok a úhrad (č. I. 52 spisu), z ktorého je evidentné, že poslednú splátku uhradila 07.11.2018 a dostala sa do omeškania už so splátkou, ktorú mala zaplatiť dňa 20.10.2018. Ku dňu podania žalobného návrhu uhradila žalovaná sumu 3.273,22 eura, ako riadne splátky úveru.

1.7. K námietke žalovanej vo vzťahu k položke MP3, teda nákladov spojených s vymáhaním pohľadávky, mal súd za to, že žalovaná v zmluve svojim podpisom súhlasila so zmluvnými podmienkami aj čo sa týka všetkých nákladov. Okrem toho žalobca už v žalobe uviedol, že si tieto náklady od žalovanej v tomto konaní neuplatňuje, čiže táto jej námietka je absolútne právne irelevantná.

1.8. V ďalšom žalovaná namietala, že zo strany žalobcu neboli splnené podmienky pre vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru podľa § 53 odsek 9 a § 565 OZ, lebo žalobca nepredložil doručku k Oznámeniu o vyhlásení okamžitej splatnosti. Mal za to, že pokiaľ sa Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti dostalo do sféry dispozície žalovanej, žalobca nepreukázal, že žalovaná mala objektívnu možnosť oboznámiť sa s obsahom prejavu vôle v ňom vyjadrenej, a preto neboli splnené podmienky pre vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru. S touto námietkou sa súd vysporiadal tak, že ju nepovažoval za dôvodnú a ani za súladnú v tom smere, že by jej vyhovel, lebo mal za to, že žalobca v konaní

dodržal všetky zákonom stanovené predpoklady týkajúce sa vyhlásenia okamžitej splatnosti úveru, a to vzhľadom na existenciu Dohody o zosplatnení dlhu v zmysle čl. 12 bod 12.2 Zmluvných podmienok, lebo žalobca zaslal najprv predžalobnú upomienku dňa 26.09.2018, keď žalovaná bola v omeškaní so splácaním splátok úveru vo výške 259,65 eura a túto sumu žiadal žalobca uhradiť od žalovanej bezodkladne s tým, že ak do 05.11.2018 nedôjde k úhrade splátky splatnej v mesiaci 07/2018, tak žalobca má právo úver zosplatniť. Táto predžalobná upomienka bola doručovaná žalovanej podľa kópie doručenky z č. I. 50 spisu s tým, že žalovaná si ju prevzala jej matka, ktorá zrejme bola splnomocnená matkou na prevzatie jej doporučených zásielok, inak by jej to poštový doručovateľ nemohol doručiť, čím sa považuje zásielka za doručенú podľa Zmluvných podmienok, spolu s dodržaním zákonnej 90- dňovej lehoty v súvislosti s omeškaním žalovanej. K námietke žalovanej ohľadom nesplnenia podmienky pre vyhlásenie mimoriadnej splatnosti v zmysle § 53 odsek 9 a § 565 OZ žalobca preukázal v konaní, že „Oznámenie o vyhlásenie okamžitej splatnosti dlhu“ bolo zaslané žalovanej iba obyčajnou doručenkou resp. poštou, lebo pred zosplatnením bola žalovanej adresovaná výzva aj s doručenkou, v rámci ktorej bola žalovaná upozornená na možnosť zosplatnenia dlhu v prípade neuhradenia dlžných splátok. Okrem toho sa žalovaná mala možnosť o zosplatnení svojho dlhu dozvedieť najneskôr doručením podanej žaloby žalobcom. Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru má iba deklaratórny charakter a jej účinky spätne nastanú momentom oboznámenia sa žalovanej s jej obsahom.

1.9. Žalovaná namietala výšku fixnej ročnej úrokovej sadzby 27 % úveru, že bola stanovená žalobcom v rozpore s dobrými mravmi, lebo podľa priemerných úrokových mier úverov poskytnutých v eurách rezidentom eurozóny pre spotrebiteľské a ostatné úvery zo splatnosťou od 1 do 5 rokov v mesiaci 10/2015 bola výška 10,75 %. S touto námietkou právneho zástupcu žalovanej sa súd nestotožnil, vyhodnotil ju ako nedôvodnú, lebo žalovaná svoje tvrdenia jednak žiadnym hodnoverným dôkazom nepreukázala, okrem toho bola v Štandardných európskych informáciách o spotrebiteľskom úvere vopred pred podpisom zmluvy informovaná o výške úrokovej sadzby ako aj o ďalších podstatných náležitostiach zmluvy v súlade so zákonom č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, tieto informácie nenamietala a svoj súhlas vyjadrila vlastnoručným podpisom dňa 20.10.2015. Túto informáciu od žalobcu sa dozvedela aj zo žiadosti o poskytnutie spotrebiteľského úveru, č. I. 47-48 a tiež ju nenamietala.

2. Proti rozsudku podala v zákonnej lehote odvolanie žalovaná, ktorá navrhla rozsudok zmeniť a žalobu zamietnuť a priznať jej nárok na náhradu trov konania. Namietala nesprávne skutkové zistenie a nesprávne právne posúdenie veci. Poukázala na Nález Ústavného súdu SR sp. zn. PL ÚS 10/95, v ktorom okrem iného uviedol, že aj keď sú úroky z pôžičky predmetnom zmluvnej voľnosti, neznamená to, že možno ich dohodnúť v akejkoľvek výške, ale dohoda musí byť v súlade s § 39 Občianskeho zákonníka, teda sa nesmie priečiť dobrým mravom, inak je právny úkon absolútne neplatný. O takýto stav ide vtedy, ak úroky presiahnu mieru úrokov poskytovaných peňažnými ústavmi v čase uzatvorenia zmluvy (rozhodnutie NS SR sp. zn. 1NCdo/1/2009, 1Cdo/57/2005), v ktorých Najvyšší súd SR uviedol, že pri posudzovaní primeranosti dojednanej výšky úrokov pri peňažnej pôžičke treba prihliadnuť na celkové okolnosti úkonu, pohnútky, účel, ktorý sa sledoval a porovnať úrok s úrokovou mierou obvyklou z praxe peňažných ústavov. V tejto súvislosti poukázal na rozsudok Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 27CoCsp/47/2020, kde prezentoval právny názor, poukazoval v konaní § 39 Občianskeho zákonníka a § 3 ods. 1 OZ, ktorý patrí k právnym normám, relatívne neurčitou hypotézou a pri posudzovaní, či konanie účastníka občianskoprávneho vzťahu je v súlade s dobrými mravmi zákon výslovne neurčuje, z akých hľadísk sa má vychádzať, preto závisí v každom prípade na úvahe súdu. V konkrétnostiach posudzovanej veci súd prvej inštancie pri posúdení primeranosti dojednanej výšky považoval 25% úrok za úrokovú mieru z praxe peňažných ústavov v rozhodnom období vychádza z údajov NBS, podľa ktorej však priemerná úroková sadzba bola v prvom štvrtroku 2015 vo výške 9,99% s ohľadom na čas uzatvorenia zmluvy júl 2015. Pri nebankových subjektoch vzhľadom na vyššiu mieru rizika súdna prax akceptuje o niečo vyššie úroky, úroková sadzba úroku 25% viac ako dvojnásobne prevyšuje priemernú úrokovú sadzbu 9,99%. Preto tento dojednaný úrok mal byť neplatný. K odlišnému záveru podľa názoru odvolacieho súdu nie je spôsobilá ani námietka žalobcu týkajúca sa najvyššie prípustnej výške odplaty v rozhodnom období (27,66%). Keďže ani táto nie je faktom diskvalifikujúcim súd v možnosti podrobiť výšku dojednaného úroku v jeho súladnosti s dobrými mravmi. Jednak pod odplatou nie je možné rozumieť len výšku dohodnutých úrokov a jednak ťažiskovým je to principiálne posúdiť, či je možné konanie veriteľa, ktorý sa pri peňažnej pôžičke síce uspokojil s výškou úroku nepatrne išlo ako bola v tom čase výška najvyššie prípustná odplaty, avšak vzhľadom k situácii, v akej sa v čase uzatvorenia zmluvy nachádza dlžník, túto považoval s ohľadom na výšku primeraného úroku

ako primeranej odplaty za užívanie požičanej istiny uplatňovanej bankami v rozhodnom období za udržateľnú. Poukázal na ust. § 186 ods. 1 CSP. Uviedla, že úroková sadzba 27% je v rozpore s dobrými mravmi, keď podľa priemerných úrokových úverov v mesiaci 10/2015 bola vo výške 10,75%, preto takto dohodnuté neprimeraná odporujúca dobrým mravom, keďže prevýšil obvyklú mieru určenú najmä s prihliadnutím na najvyšším úrokovým sadzbám uplatňovanými bankami pri poskytovaní úverov alebo pôžičiek tak, ako to uviedol aj súd v citovanom rozhodnutí. Keďže teda úroková sadzba prevyšuje viac ako o 100% priemernej úrokovej sadzby obdobných úverov je s poukazom na ust. § 3 ods. 1 a § 39 Občianskeho zákonníka takáto dohoda neplatná. Po zadaní údajov do interaktívnej kalkulačky žalobca uvádza, že vypočítal RPMN 24,14%, pričom zmluva obsahuje nesprávnu výšku RPMN, čo má za následok absenciu údaje o RPMN. Keďže zo strany žalovanej bola istina 3.000 eur uhradená a úver je bezúročný a bez poplatkov žalobca nemá nárok na žiadnu dlžnú sumu a žaloba je nedôvodná.

3. Žalobca v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalovanej navrhol rozsudok ako vecne správny potvrdiť a priznať mu nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Stotožnil sa s vecnou správnosťou preskúmaného rozhodnutia, dal do pozornosti rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici zo 07.11.2019 pod sp. zn. 12Co/376/2018, v ktorom súd uviedol, že len z číreho porovnania úrokových sadzieb podľa úrokovej štatistiky zverejnenej NBS za inkriminované obdobie nie je možné vyvodiť záver rozpornosti zmluvne dohodnutej úrokovej sadzby. Neprimeranosť v zmluve je potrebné posudzovať širšie, prihliadať najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa a mieru zabezpečeného záväzku okrem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti. Nebolo možné sa obmedziť iba na holé porovnanie výšky úrokovej sadzby dojednanej v konkrétnej zmluve. Ide iba o príkladmo uvedené kritériá, ktoré majú byť zahľadené, pokiaľ sa má konštatovať neprimeraná odplata.

4. Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací (§ 34 CSP), prejednal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania prihliadajúc na splnenie podmienok odvolacieho konania a dospel k záveru, že podané odvolanie žalovanej doručené súdu dňa 30.12.2021, je potrebné odmietnuť podľa ustanovenia § 386 písm. d) CSP, nakoľko dňa 30.12.2021 podané odvolanie nemá náležitosť podpisu (autorizácie KEP odvolateľa).

5. Podľa ustanovenia § 386 CSP, odvolací súd odmietne odvolanie, ak a) bolo podané oneskorene, b) bolo podané neoprávnenou osobou, c) smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné, alebo d) nemá náležitosti podľa § 363, ak pre vady odvolania nemožno v odvolacom konaní pokračovať.

6. Podľa ustanovenia § 355 ods. 1 CSP (Civilný sporový poriadok - zákon č. 160/2015 Z. z.), proti rozsudku súdu prvej inštancie je prípustné odvolanie, ak to zákon nevyklučuje. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP).

7. Podľa ustanovenia § 362 ods. 1 CSP, odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

8. Ak odvolanie obsahuje odstrániteľné vady, súd prvej inštancie vyzve odvolateľa, aby chýbajúce náležitosti doplnil a poučí ho o následkoch neodstránenia väd odvolania. Súd nevyzýva na doplnenie odvolacích dôvodov (§ 373 ods. 1 CSP).

9. Podľa ustanovenia § 123 ods. 1 CSP, podanie je úkon určený súdu.

10. Podanie vo veci samej je najmä žaloba, vzájomná žaloba, zmena žaloby, späťvzatie žaloby, odpor, odvolanie, dovolanie, a ak to z povahy veci vyplýva aj na návrh na nariadenie neodkladného opatrenia alebo zabezpečovacieho opatrenia (§ 123 ods. 2 CSP).

11. Podľa ustanovenia § 125 ods. 2 CSP, podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizovanej podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do 10 dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva.

12. Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie, a) ktorému súdu je určené, b) kto ho robí, c) ktorej veci sa týka, d) čo sa ním sleduje, e) podpis (§ 127 ods. 1 CSP). V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) - § 363 CSP.

13. Podľa ustanovenia § 13 ods. 6 zákona o e-governmente, udelenie oprávnenia na prístup a disponovanie s elektronickou schránkou a zmena v oprávneniach na prístup a disponovanie s elektronickou schránkou je právny úkon majiteľa elektronickej schránky, ktorým identifikuje osobu oprávnenú na prístup a disponovanie s elektronickou schránkou a určí rozsah jej oprávnení na prístup a disponovanie s elektronickou schránkou.

14. Osoba, ktorá nie je orgánom verejnej moci, vykonáva autorizáciu elektronickeho podania, ak sa podľa zákona podáva v elektronickej podobe a zákon neustanovuje iný spôsob autorizácie alebo ak je podľa osobitného predpisu náležitosťou podania vlastnoručný podpis kvalifikovaným elektronickým podpisom alebo kvalifikovanou elektronickou pečaťou (§ 23 ods. 1 písm. a) bod 1 zákona č. 305/2013 Z. z.), resp. kvalifikovaným elektronickým podpisom, ktorého kvalifikovaný certifikát obsahuje minimálny súbor osobných identifikačných údajov reprezentujúcich jedinečným spôsobom fyzickú osobu podľa osobitného predpisu, a ktorý zahrnul do autorizácie aj kvalifikovanú elektronicnú časovú pečiatku, ktorá určuje dátum a čas, po ktorom nastala autorizácia, ak je podľa osobitného predpisu náležitosťou podania vlastnoručný podpis, ktorý musí byť úradne osvedčený (§ 23 ods. 1 písm. b) zákona č. 305/2013 Z. z.).

15. Podľa § 821 ods. 3 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov, orgán verejnej moci, advokát, súdny exekútor, notár a správca sú povinní v konaní pred súdom doručovať podania do elektronickej schránky súdu a používať pri elektronickej komunikácii so súdom elektronicnú schránku aktivovanú na doručovanie, ktorej sú majiteľom; to neplatí, ak súd požiada o predloženie určitej listiny a pre predkladanie administratívneho spisu alebo iného spisu. Ak je pre podanie určený elektronický formulár, sú osoby podľa predchádzajúcej vety povinné podanie urobiť prostredníctvom takého formulára. Trovy vzniknuté porušením povinnosti podľa prvej vety nie sú predmetom náhrady trov konania.

16. Zmyslom a účelom autorizácie elektronickeho podania vo veci samej, ktorým je aj odvolanie, je záruka identifikácie strany sporu a autenticity podania. Autorizácia podania vo veci samej, uskutočneného v elektronickej podobe, nahrádza podpis konajúcej osoby a slúži na identifikáciu osoby, ktorá predmetné podanie vo veci samej spísala a podpísala. Za osobu, ktorá podanie vo veci samej spísala a podpísala, treba považovať tú osobu, ktorej v zmysle overenia patrí kvalifikovaný elektronický podpis (KEP) alebo kvalifikovaná elektronická pečať. Pri posúdení (ne) splnenia zákonnej podmienky v prípade elektronickej podoby odvolania je rozhodujúce, ktorej osobe patrí KEP použitý na autorizáciu podaného odvolania. Ak odvolanie doručené súdu dňa 30.12.2021 bolo autorizované KEP fyzickej osoby JUDr. J. X. (nie zamestnanca, na základe poverenia zo dňa 01.02.2021 udeleného v zmysle § 23 ods. 4 Zákona č. 305/2013 Z. z.), nie je splnená podmienka spísania a podpísania odvolania JUDr. R. T., teda ide o podanie bez autorizácie JUDr. R. T. ako advokátom, a teda nebyť podpisu tohto podania JUDr. J. X., by sa na takéto podanie vôbec neprihliadlo, keď dodatočne do 10 dní v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe ním skutočne autorizovanej (s jeho KEP) súdu doložené nebolo.

17. Rovnako ako samotné odvolanie, tak ani text odvolania pripojeného k odvolaniu ako (nezaručená elektronická) príloha neobsahuje (na konci textu uvedený) KEP H. R. T. Vzhľadom na osobitnú úpravu následkov elektronickeho podania bez KEP v ustanovení § 125 ods. 2 CSP (i s prihliadnutím, že určité procesné úkony sú koncentrované do uplynutia zákonom určenej lehoty) ide podľa názoru odvolacieho súdu o neodstrániteľnú vadu odvolania doručeného súdu 30.12.2021, teda nepripadal do úvahy postup na odstraňovaní tohto nedostatku. Podpis patrí medzi nevyhnutné náležitosti odvolania a ak sa v prípade elektronickeho podaného odvolania vyžaduje KEP (osoby ho podávajúcej), potom KEP na odvolaní advokáta musí byť (rovnako ako odvolanie) ním realizovaný v odvolacej lehote, resp. najneskôr do 10 dní, aby sa vylúčili zákonné dôsledky jeho absencie z ustanovenia § 125 ods. 2 CSP. Ak bolo v napadnutom rozhodnutí správne poučenie o odvolaní, vo všeobecnosti potreba výzvy na odstránenie nedostatkov odvolania potrebná nie je; vadami odvolania sa myslia obsahové nedostatky.

18. Podľa názoru odvolacieho súdu navyiac predložené poverenie zo dňa 01.02.2021 (č. I. 87) nemožno akceptovať ako substitučné splnomocnenie advokáta advokátom (podľa CSP a § 16 ods. 1 Zákona o advokácii) nakoľko neobsahuje zastúpenie v tejto konkrétnej veci a rieši výlučne oprávnenie v zmysle § 23 ods. 4 zákona č. 305/2013 Z. z. Odvolací súd navyše záverom pre podporu správnosti svojho rozhodnutia poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Obdo/7/2020 zo dňa 24.08.2020, analogicky i na uznesenie Ústavného súdu IV. ÚS. 489/2018 z 13. 09. 2018.

19. Vychádzajúc z uvedeného, keď v danom prípade advokátom JUDr. R. T. nebolo podpísané odvolanie, keď z výsledku informatívneho overenia podpisov a pečatí v elektronickej správe jednoznačne vyplýva, že dokument s názvom odvolanie bolo podpísané J. X.. Z uvedených dôvodov odvolací súd odvolanie žalovanej podľa ustanovenia § 386 písm. d) CSP odmietol, v dôsledku čoho vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie preskúmať už nemohol.

20. Ohľadom trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol v zmysle ustanovenia § 396 ods. 1 a § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP tak, že v odvolacom konaní (procesne) úspešnému žalobcovi priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu, o výške ktorých rozhodne podľa § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie.

21. Zo všetkých zhora uvedených dôvodov preto odvolací súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia, keď svoje rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).